

En fri dagsavis

Sjefredaktør og administrerende direktør: **Amund Djuve**

Skattelette-Ap

Hvem skulle trodd det? I over tre år har Arbeiderpartiet brukt nesten hver tv-sending partiet har sluppet til på, hvert minutt på radio, så mange spaltecentimeter som mulig i avisene til å klage på regjeringens usosiale og uansvarlige skattelettelser.

Nå aksepterer partiet nesten en tredjedel av dem.

Regjeringspartiene Høyre og Fremskrittspartiet har sammen med Venstre og Kristelig Folkeparti senket det samlede skatte- og avgiftsnivået med cirka 21 milliarder kroner i denne stortingsperioden. Det har utvilsomt virket som om Ap har ment at hver eneste milliard, ja, hver eneste million, i senket skattenivå har vært usosialt og uakseptabelt. Men nå foreslår partiets programkomité, med partileder Jonas Gahr Støre i spissen, at skattenivået i neste periode skal økes med inntil 15 milliarder kroner.

Samarbeidspartiernes skattepolitikk har altså vært en tredjedel mindre ille enn Ap til nå har fremstilt den. Det er bra og ryddig at Ap avklarer sin skattepolitikk. Men det er trolig ingen grunn til å håpe at Ap dermed vil skru ned skatteretorikken sin med en tredjedel.

Ap gjentar dermed hva partiet gjorde før valget i 2005. Partiet aksepterte en stor del av de skattelettelsene Bondevik 2-regjeringen hadde fått gjennomført og la seg på skattenivået fra 2004. Borgerlige regjeringer bidrar altså til at Ap modererer seg i skattepolitikken. De har en disiplinierende virkning Ap har godt av, men forslag om økt skatt er fremdeles feil retning.

I forslaget går programkomiteen og Støre inn for å skru opp formuesskatten igjen. Ap er i skatteforliket fra i fjor med på å senke verdsettelsen på aksjer og driftsmidler til 80 prosent. Til gjengjeld vil partiet skru opp satsen. Det er synd for norsk eierskap, gründere og investeringer. Skatteforliket gir lavere skatt på overskudd i bedriftene. Det er bra for både norskeide og utenlandskeide selskaper i Norge. Men formuesskatten treffer bare norske eiere, og den treffer også eiere av bedrifter som ikke har overskudd eller betaler utbytte.

Det er en ekstra bølge for norsk eierskap og norske investeringer i arbeidsplasser. Det er synd om et nytt flertall vil gjøre den tyngre.

Begrep

Arbeiderparti-leder Jonas Gahr Støre sier til Dagbladet: «Vi samler oss derfor om et velkjent Ap-begrep: «Alle skal med.»»

Før hadde Ap slagord. Med Støre har Ap begrep.

Featureredaktør: Gry Egenes
Nyhetsredaktør: Tor M. Nondal
Politisk redaktør: Kjetil B. Alstadheim
Produksjonsredaktør: Bjarne Dramdal Erichsen
Utviklingsredaktør: Trond Sundnes
Utgitte av: Dagens Næringsliv A/S
Grunnlagt av Magnus Andersen i 1889

Statistisk støy

Det skulle handle om forskning, men det er for lengst gått politikk i det.

I starten av januar i år fikk sjef i Statistisk sentralbyrå Christine B. Meyer overlevert en rapport fra et internt utvalg som har vurdert kvaliteten på byråets forskning. I rapporten kunne Meyer lese at SSBs målsetning om å levere forskning av høy internasjonal kvalitet, etterleves «kun i begrenset grad».

Hovedkritikken mot forskningsavdelingen, som med rundt 80 ansatte teller flere hoder enn de økonomiske instituttene ved universitetene i Oslo, Bergen og Trondheim til sammen, er at den ikke leverer tilstrekkelig mange arbeidere av topp kvalitet. Selv om det finnes flere SSB-forskere med artikler i ledende vitenskapelige tidsskrifter, finnes det også en god del som knapt publiserer noe som helst.

Kuren utvalget foreslår er drastisk: Antall forskere bør kuttes ned fra 80 til 25-30 stykker. De gjenværende vil måtte tåle adskillig tøffere krav enn i dag. Til gjengjeld skal de få høyere lønn.

Protestene har ikke latt vente på seg. Forskere DN har snakket med i SSB peker på at antall publiseringer i anerkjente tidsskrift er en dårlig målestokk i og med at SSB-ansatte pålegges å drive med mange andre ting. Byrået har dessuten et spesielt ansvar for å forske på norske forhold, og det er ikke alltid disse problemstillingene har interesse for tidsskriftene, fremholdes det.

Bekymringen strekker seg imidlertid langt utenfor forskernes egne rekker. Både NHO og LO har hevet seg inn i kampen for å frede forskningsavdelingen. NHOs sjeføkonom Øystein Dørum sier til Finansavisen at

På innsiden Bård Bjerkholt

SSBs makroanalysemiljø er en «helt sentral bidragsyter til trepartsamarbeidet i arbeidslivet». Påtroppende sjeføkonom i LO, Roger Bjørnstad, sier til Klassekampen at han er «bestyrtet» over at deler av utvalget (professorene Hilde C. Bjørnland og Kjetil Storesletten) foreslår å erstatte SSBs velbrukte makromodell med en mer moderne variant.

Slik handler omorganiseringen av SSBs forskningsavdeling også om den store debatten som har ridd økonomifaget siden finanskrisen: Skal man stole mest på modeller med et såkalt mikroøkonomisk fundament, eller skal man bruke altomfattende modeller i tradisjonen etter den britiske økonomen John Maynard Keynes?

Hvilken modell man bruker, kan være avgjørende for hvilket

resultat man får, blant annet når man ser på virkningen av offentlig pengebruk.

Legg til at Christine Meyer ikke har gått gradene i SSBs makromiljø, men kommer fra Konkurransetilsynet, samt har en fortid som Høyre-politiker, så blir veien til å forstå omorganiseringen av SSBs forskningsavdeling som et angrep på det norske arbeidslivet eller en romslig offentlig sektor, kortere enn avstanden fra Finansdepartementets lokaler i Akersgata til SSBs kontorer i Akersveien. «Om man i utgangspunktet synes staten er for stor, er det fristende å hente argumenter fra slike likevektsmodeller, sier økonomiprofessor Halvor Mehlum til Klassekampen.

Spørsmålet som tilhengerne av status quo bør stille seg, er hvor mye klokere man kan bli av forskning som ikke er god nok til internasjonal publisering eller analyser som bygger på modeller som ifølge Storesletten og Bjørnland ble forlatt av akademia en gang på «1970/1980-tallet». Finansdepartementet vurderer åpenbart også hvorvidt SSBs forskningsavdeling har livets rett. I mandatet til statistikklovutvalget er et av spørsmålene hvorvidt SSB i det hele tatt skal pålegges å drive forskning. Det er antagelig lettere å svare ja på det spørsmålet jo bedre kvaliteten på forskningen er.

Fremragende forskning er vanligvis et honnørord i den offentlige debatten. I debatten om SSBs forskning er det nærmest motsatt.

Det er i seg selv ganske tankevekkende.

Bård Bjerkholt er kommentator i Dagens Næringsliv
bard.bjerkholt@dn.no

SSB-sjef Christine Meyer høster en storm av kritikk etter en intern evaluering av kvaliteten på SSBs forskning. Foto: Mikaela Berg

Fremragende forskning er vanligvis et honnørord i den offentlige debatten. I debatten om SSBs forskning er det nærmest motsatt